

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 28 februari 2011 in zaak R 53/2005-1 vernietigen;
- het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt en Peek & Cloppenburg KG (Hamburg) verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert aan dat artikel 8, lid 4, van de verordening inzake het gemeenschapsmerk⁽¹⁾ is geschonden doordat het criterium „het recht verleent om het gebruik van een later merk te verbieden” onjuist is uitgelegd.

Anders dan het Gerecht heeft geoordeeld, kan niet ervan worden uitgegaan dat de bepaling enkel vereist dat het aangevoerde recht van meer dan plaatselijke betekenis is. Het aan de orde zijnde criterium moet aldus worden uitgelegd dat het de kring van tekens van meer dan plaatselijke betekenis op basis waarvan oppositie kan worden ingesteld, verder beperkt. Deze uitlegging bestaat erin dat het aan de orde zijnde nationale recht de houder ervan het recht moet verlenen om het gebruik van een later merk te verbieden op het gehele grondgebied van de lidstaat van herkomst van dat recht.

Deze uitlegging vindt steun in de bedoeling van de oppositieprocedure tegen een gemeenschapsmerkaanvraag, de regeling van de artikelen 110 en 111 van de verordening inzake het gemeenschapsmerk, alsook de uitlegging van het aan artikel 8, lid 4, van de verordening inzake het gemeenschapsmerk identieke criterium in artikel 4, lid 4, sub b, van richtlijn 2008/95/EG⁽²⁾.

De Duitse wetgever heeft artikel 4, lid 4, sub b, van richtlijn 2008/95/EG juist uitgelegd en aldus in het nationale recht omgezet dat het aan de orde zijnde recht de houder ervan het recht moet verlenen om het gebruik van een later merk te verbieden op het gehele grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland. In geding is de uitlegging van het criterium „het recht verleent om het gebruik van een later merk te verbieden”.

Subsidiar voert rekwirante aan dat het Gerecht artikel 8, lid 4, van de verordening inzake het gemeenschapsmerk heeft geschonden door het criterium „van meer dan alleen plaatselijke betekenis” onjuist uit te leggen. Daarbij steunt zij zich op de bedoeling van de oppositieprocedure en het doel van de begrenzing van de kring van nationale tekens op basis waarvan oppositie kan worden ingesteld, het verband met de regeling van de artikelen 110 en 111 van de verordening inzake het gemeenschapsmerk en de regeling van artikel 4, lid 4, sub b, van richtlijn 2008/95/EG.

(1) Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

(2) Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (PB L 299, blz. 25).

Hogere voorziening ingesteld op 17 juni 2013 door Peek & Cloppenburg KG tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 18 april 2013 in zaak T-507/11, Peek & Cloppenburg/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-326/13 P)

(2013/C 245/08)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Peek & Cloppenburg KG (Düsseldorf, Duitsland) (verteenwoordiger: P. Lange, Rechtsanwalt)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Peek & Cloppenburg KG (Hamburg, Duitsland)

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 18 april 2013 in zaak T-507/11 vernietigen;
- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 28 februari 2011 in zaak R 262/2005-1 vernietigen;
- het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt en Peek & Cloppenburg KG (Hamburg) verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert aan dat artikel 8, lid 4, van de verordening inzake het gemeenschapsmerk⁽¹⁾ is geschonden doordat het criterium „het recht verleent om het gebruik van een later merk te verbieden” onjuist is uitgelegd.

Anders dan het Gerecht heeft geoordeeld, kan niet ervan worden uitgegaan dat de bepaling enkel vereist dat het aangevoerde recht van meer dan plaatselijke betekenis is. Het aan de orde zijnde criterium moet aldus worden uitgelegd dat het de kring van tekens van meer dan plaatselijke betekenis op basis waarvan oppositie kan worden ingesteld, verder beperkt. Deze uitlegging bestaat erin dat het aan de orde zijnde nationale recht de houder ervan het recht moet verlenen om het gebruik van een later merk te verbieden op het gehele grondgebied van de lidstaat van herkomst van dat recht.

Deze uitlegging vindt steun in de bedoeling van de oppositieprocedure tegen een gemeenschapsmerkaanvraag, de regeling van de artikelen 110 en 111 van de verordening inzake het gemeenschapsmerk, alsook de uitlegging van het aan artikel 8, lid 4, van de verordening inzake het gemeenschapsmerk identieke criterium in artikel 4, lid 4, sub b, van richtlijn 2008/95/EG⁽²⁾.

De Duitse wetgever heeft artikel 4, lid 4, sub b, van richtlijn 2008/95/EG juist uitgelegd en aldus in het nationale recht omgezet dat het aan de orde zijnde recht de houder ervan het recht moet verlenen om het gebruik van een later merk te verbieden op het gehele grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland. In geding is de uitlegging van het criterium „het recht verleent om het gebruik van een later merk te verbieden”.

Subsidiair voert rekwirante aan dat het Gerecht artikel 8, lid 4, van de verordening inzake het gemeenschapsmerk heeft geschonden door het criterium „van meer dan alleen plaatselijke betekenis” onjuist uit te leggen. Daarbij steunt zij zich op de bedoeling van de oppositieprocedure en het doel van de begrenzing van de kring van nationale tekens op basis waarvan oppositie kan worden ingesteld, het verband met de regeling van de artikelen 110 en 111 van de verordening inzake het gemeenschapsmerk en de regeling van artikel 4, lid 4, sub b, van richtlijn 2008/95/EG.

(¹) Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

(²) Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (PB L 299, blz. 25).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad — Burgas (Bulgarije), op 18 juni 2013 — Lukoil Neftohim Burgas AD/Nachalnik na Mitnicheski punkt „Pristanishte Burgas tsentar” pri Mitnitsa Burgas

(Zaak C-330/13)

(2013/C 245/09)

Proceestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Administrativen sad — Burgas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Lukoil Neftohim Burgas AD

Verwerende partij: Nachalnik na Mitnicheski punkt „Pristanishte Burgas tsentar” pri Mitnitsa Burgas

Prejudiciële vragen

- 1) Is de in de toelichting op hoofdstuk 27 van de GN genoemde methode voor het bepalen van [het gehalte aan] aromatische bestanddelen in producten die vallen onder hoofdstuk 27 van de GN in strijd met de definitie van aromatische bestanddelen die is opgenomen in de algemene regels voor hoofdstuk 27 van het GS? Zo ja: hoe moet dan [het gehalte aan] deze bestanddelen worden bepaald, en is dan methode A8TM B 2007 [vermoedelijk wordt bedoeld „ASTM D 2007”] daarvoor geschikt en toelaatbaar?
- 2) Welke betekenis heeft het in de toelichting op hoofdstuk 27 van de GN en in de toelichting op hoofdstuk 27 van het GS alsmede in aantekening 2 bij hoofdstuk 27 van het

GS gehanteerde begrip „niet-aromatische bestanddelen”? Komt deze betekenis overeen met de betekenis van het begrip „niet-aromatische koolwaterstoffen”, of is zij ruimer? Indien zij ruimer is dan de betekenis van laatstgenoemd begrip, omvat zij dan alle bestanddelen die, gelet op hun gewicht, niet vallen onder het begrip „aromatische bestanddelen”, of gaat het om bestanddelen van een product, zoals dat in het hoofdgeding, die, gelet op het gewicht, onder geen van beide categorieën — te weten „aromatische bestanddelen” en „niet-aromatische bestanddelen” — vallen?

- 3) Is het toelaatbaar om voor het bepalen van zowel [het gehalte aan] aromatische bestanddelen als [het gehalte aan] niet-aromatische bestanddelen, in de zin van hoofdstuk 27 van het GN en hoofdstuk 27 van het GS, een en dezelfde methode te hanteren en zo ja, welke methode is dat dan? Indien dit niet toelaatbaar is, welke methode moet dan worden gebruikt om [het gehalte aan] aromatische bestanddelen te bepalen en welke methode om [het gehalte aan] niet-aromatische bestanddelen te bepalen?
- 4) Welke van de twee posten 2707 en 2710 van hoofdstuk 27 van de GN omschrijft het meest nauwkeurig een product met kenmerken als die van het product in het hoofdgeding?
- 5) Voor het geval dat beide posten een product met kenmerken als die van het product in het hoofdgeding even nauwkeurig omschrijven, kan dan het feit dat het gewicht aan aromatische bestanddelen overweegt, worden aangemerkt als het kenmerk dat dit product zijn wezenlijke karakter verleent?
- 6) Welke van de twee posten 2707 en 2710 heeft betrekking op producten met eigenschappen die de meeste overeenkomst vertonen met de kenmerken van het product in het hoofdgeding?
- 7) Is er een tegenstrijdigheid tussen een deel van de **GN-toelichting op postonderverdelingen 2707 99 91 en 2707 99 99, enerzijds, en aantekening 2 bij hoofdstuk 27 van het GS, anderzijds, of is laatstgenoemde aantekening niet alomvattend doch dient zij slechts als voorbeeld?**

Volgens de GN-toelichting op postonderverdelingen 2707 99 91 en 2707 99 99 moeten „zware oliën (andere dan ruwe oliën) verkregen bij de distillatie van hoge-temperatuur-steenkoolteer” — indien niet is voldaan aan de vier cumulatieve voorwaarden die zijn genoemd in de GN-toelichting op deze postonderverdelingen — overeenkomstig hun kenmerken worden ingedeeld onder de postonderverdelingen „...2710 19 31 tot en met 2710 19 99 ...”.

Overeenkomstig aantekening 2 bij hoofdstuk 27 van het GS moeten de uitdrukkingen „aardolie” en „olie uit bitumineuze mineralen”, die gebezigd zijn in de tekst van post 2710, worden geacht niet alleen betrekking te hebben op aardolie en op olie uit bitumineuze mineralen, doch eveneens op soortgelijke olie en op hoofdzakelijk uit gemengde onverzadigde koolwaterstoffen bestaande olie, **waarin het gewicht van de niet-aromatische bestanddelen dat van de aromatische bestanddelen overtreft, ongeacht de wijze waarop deze producten zijn verkregen.**